

Når The Suwalski Worldclub gæster spillestederne, kan publikum forvente en storslået musikalsk oplevelse. Det 10 mand store orkesters sanselige blanding af Habanas rytmer og New Yorks jazzede harmonier, forvandler aftenen til en cubansk fest med rytmer, dans og Mojitos på bardisken.

Peter orkesterleder i "The Suwalski Worldclub" Fortæller

For mig er musik forbundet med livsglæde. Derfor skal folk som deltager i mine koncerter ikke kun overvære noget fantastisk, men også selv kunne slå sig løs og være med til festen. Det har jeg oplevet på Cuba, hvor publikum danser og synger med på melodierne. Den stemning fascinerer mig, fordi jeg føler at den bringer mig tættere på mit publikum.

Jeg husker en koncert på Habanas havnepromenade Malecon med "Bamboleo" et af de helt nye hippe bands. Der var vel omkring 10.000 tilskuere. Jeg stod omgivet af teenagere, som drak rom af plasticflasker. Alle sang med på det hele; breaks, melodier og blæser temaer. Lige ved siden af dansede flere ældre ægtepar pardans til det samme musik. Den der følelse af at koncerten var åben for alle, og at de skabte deres egne oplevelser ud fra den samme musik, var dejlig.

Og så har de cubanske musikere et helt utroligt musikalsk overskud, som gør dem i stand til at have det sjovt og lege under koncerten. De bruger deres overskud, til at kommunikere med publikum. Det er fantastisk inspirerende og derfor elsker jeg at have dem med.

Det er min drøm, at jeg med Suwalski Worldclub, kan lave koncerter på samme niveau, som de bedste cubanske orkestre. Koncerter hvor kommunikationen med tilskuerne er i højtsædet, og musikerne og publikum udfolder sig på lige fod.

Spiren til Suwalski Worldclub blev sået helt tilbage i 96, da jeg startede jamorkestret Ice Cream Vendors: "Issælgerne". Det var den sommer der var hedebløge og navnet kom fra scenens placering ved siden af caféen på Amagerstrand, hvor vi holdt vores første jamsessions ude i det fri.

Vores første rigtige koncert var i sommeren '97 på Den Blå Ged i Fårevejle. Efter koncerten skulle vi lave et samba-optog gennem byen, men musikerne nægtede, da de så hvor få mennesker der var mødt op. Det var en flad fornemmelse. Siden er der heldigvis sket meget, både musikalsk og med vores professionalisme.

Jeg mener godt man kan sige, at Suwalski Worldclub i dag er et af Skandinaviens bedste indenfor sin genre. Vi har spillet masser af fantastiske koncerter rundt i landet - bl.a. i Copenhagen Jazzhouse. Danmarks Radio har lavet to koncertoptagelser med os. Vores CD var blandt de fem øverste både i 2004 og 2006, da publikum skulle vælge "Årets Worldtrack" ved Danish World Awards. For tiden booker jeg turnéer i både Europa og Scandinavien.

Mit orkester spiller moderne dansabel latinmusik. Mange tror at det kun er "lytte musik" der er kompleks, mens dansemusikken taler til laveste fællesnævner. Men i Cubansk musik er dansen en så integreret del af musikstilen, at hvis musikken ikke giver publikum lyst til at danse, så swinger det ikke.

Ligesom en DJ skal kunne fornemme hvilken sang der vil tænde publikum, så er en af salsa-forsangerens fornemmeste opgaver, at guide orkesteret gennem de sektioner i musikken, som danserne bruger, når de vil variere deres dans. Det kræver et stort improvisatorisk talent, at kunne følge forsangerens kommunikation med publikum. På en måde minder det om jazz, hvor orkesteret følger solisten, når han improviserer. Men i modsætning til jazz, hvor man improviserer over en fast form (akkordrundgang), så improviserer man i salsa med formen. Når man når til jamstykket, så er der ingen der ved, hvilken rækkefølge tingene sker i. Og musikerne skal have så meget føling med hinanden, at de skifter til samme rytme på samme tid.

I de sidste par år, er der i Cuba opfundet en masse nye danse, med tilhørende rytmer. I Cuba spilles de nye elementer mest bag vokal sektionerne. Det der kendetegner mit orkester, er at jeg også prøver at bruge de nye tricks under instrument soloerne.

Derfor er det vigtigt for mig, at Suwalski World Club altid kan præsentere nogle af de bedste musikere. Så selvom orkestret spiller med skiftende besætning, møder vi altid frem med nogle af de store stjerner fra både Cuba og Danmark. Flere af mine samarbejdspartnere hører til blandt verdens bedste. Mine to forsangere Ernesto Manuitt og Lili Hernandez er folk der virkelig når udover scenekanten. Calixto Oviedo er ud over at være en af Cubas mest brugte trommeslagere, en fantastisk solist. Hans spil er meget temperamentsfuldt og hans polyrytmiske stil er som en Cubansk version af James Browns funky rytmer.

Og så har vi et utroligt stærkt blæserhold, der tilfører musikken en særlig stemning af New Yorker cool bebop, når de folder sig ud. I orkesteret er der også musikere som har spillet med Radioens Bigband og dansk popmusiks største navne. Bl.a. den prisbelønnede saxofonist Bob Rockwell, der tilbage i 70'erne spillede med Tito Puente, er gæstesolist på udvalgte jobs. Jacob Andersen og Ethan Weisgard afløser Calixto, når det ikke kan lade sig gøre at få ham ned fra Stockholm.

Det har været en spændende og svær proces, at lede orkesteret frem til at være et stort internationalt baseret showband, fra at have været et lille intimt latinjazz orkester.

I begyndelsen var mit fokus meget på at lave et band, hvor alle havde lige indflydelse og ansvar. Derfor var det vigtigt, at musikerne var glade for at medvirke, og at øverne fungerede godt og var hyggelige. Men da vi begyndte at få flere jobs, blev det desværre for komplekst med fuld medstemmelse på alle fronter.

For eksempel kunne vi ikke blive enige om hvor fleksible vi skulle være i forhold til de forskellige typer jobs vi spillede. Jeg husker en episode, hvor vi spillede et festjob, hvor nogle af musikerne absolut ville spille soloerne i en kompliceret 6/8 rytme, som lød fantastisk da vi optrådte på scenen i Jazzhouse. Men den rytme er kun dansabel, hvis du er opvokset med cubanske santeria ritualer, og vi fik derfor ikke sat rigtig gang i festen.

Det var heller ikke alle i orkestret der følte sig godt tilpas, og som mig, kunne se mulighederne ved at samarbejde med de musikalske sværvægtene. På et tidspunkt, havde jeg næsten to forskellige orkestre som optrådte samtidigt. På de brasil inspirerede numre var det det lille danske orkester der var i fokus, og på de salsa numrene var det cubanerne, bakket op af fuld blæser sektion, som trykkede den af. Der var ingen glidende overgang mellem de to, og skismaet var så stort, at de spansktalende og danskerne sad i hver deres ende af bordet, med mig i midten, når vi var på restaurant.

Med tiden har jeg lært at skære igennem, når det er nødvendigt, og jeg har fået sammensat et virkelig godt hold, der ser en udfordring i at spille publikum varme. Jeg føler at jeg er vokset med opgaven, for det kræver sin mand, at træde i karakter over Cubas bedste salsa musikere, for at fortælle dem, hvordan jeg ønsker at spille salsa. Det har modnet mig meget, og jeg er blevet styrket i troen på, at min vision for hvad der er spændende musik at opleve, har stor værdi.

Det kræver også et helt andet organisationstalent, når orkesteret er på 10 mand. Hvis publikum og musikerne skal have nye oplevelser hver gang de mødes, så skal repertoireet fornys hele tiden. Derfor er jeg konstant igang med at udvælge og arrangere nye numre, så musikerne føler sig udfordrede, og kan være til stede i nuet sammen med lytterne på dansegulvet.

Jeg har efterhånden fået samlet flere teams, der hjælper mig med blæser arrangementer, markedsføring og booking. Opgaven lige nu er at sikre, at musikken og alle de øvrige elementer konstant afspejler hinanden, så de fremstår friske og interessante for publikum.

Jeg er utroligt stolt over at arbejde sammen med disse musikalske mennesker, som har en stor del af æren for at mit orkester har nået så højt et niveau. Jeg håber, at det i fremtiden vil blive sådan, at hvis folk tænker på moderne dansabel latinmusik, så er det Suwalski Worldclub, der ligger forrest på tungen.

